

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 582

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 4 august 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
552.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Serviciul Credincios</i> în grad de <i>Cavaler</i>	2	
553.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Cavaler</i>	2	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 347 din 17 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5—11 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor		3–7	
Decizia nr. 349 din 17 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (1) din Legea societăților nr. 31/1990 în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 16 din 17 octombrie 2011		7–11	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
618.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 39/2007 privind funcționarea Ansamblului artistic „Ciocârlia” al Ministerului Afacerilor Interne	12	
643.	— Hotărâre pentru suplimentarea numărului maxim de posturi al Direcției Naționale Anticorupție		12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
997.	— Ordin al ministrului delegat pentru buget privind prospectele de emisiune a titlurilor de stat emise în vederea despăgubirii persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme.....		13–14
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ			
801.	— Decizie privind sancționarea cu amendă și retragerea aprobării domnului Stoica Viorel Emanuel, director executiv al Societății INTERLAND BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.		15–16
★			
	Rectificări		16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind conferirea Ordinului Național *Serviciul Credincios*
în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A și ale art. 10 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată,

în semn de apreciere a întregii activități, pentru performanțele sale puse în domeniile artei muzicale, teatrale și cinematografice, pentru dăruirea cu care a promovat valorile artei interpretative românești,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler* maestrului Vasile Mențel (Menzel, Mentzel).

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

București, 1 august 2014.

Nr. 552.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului Național *Steaua României*
în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 6 lit. A și ale art. 74 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată,

în semn de înaltă apreciere pentru talentul și profesionalismul dovedite de-a lungul carierei sale din cinematografie, teatru și televiziune, pentru dăruirea și abnegația cu care a luptat pentru combaterea unor fenomene sociale negative prin metode noi bazate pe arta spectacolului și pe sport,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă *post-mortem* Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Cavaler* maestrului Cseh I. Szabolcs Imre (Szoby Cseh).

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

București, 1 august 2014.

Nr. 553.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 347

din 17 iunie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5—11 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5—11 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Constantin Burada, Constantin Carp Rusu, Marian I. Constantinescu, Florian Teodor Covic, Gheorghe Drăgan, Gheorghe Duvlea, Aurelian Ilie, Ilie Lăzărescu, Ion Lefter, Ion Mincioagă, Gheorghe Nițși, Trifu Panait, Ion M. Tudose și Ionel Vasile în Dosarul nr. 1.037/46/2011* al Curții de Apel Pitești – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 446D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă personal Ilie Aurelian și avocatul Mirela Ureche pentru toți autorii excepției. Lipsesc părțile Guvernul României, Casa Națională de Pensii Publice, Casa de Pensii a Municipiului București, Casa Județeană de Pensii Argeș și Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că, deși în întregul cuprins al Legii nr. 119/2010 se vorbește de recalcularea pensiilor de serviciu, în fapt a avut loc o desființare a acestor pensii. Deși Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiate criticile privind recalcularea pensiilor de serviciu, consideră că au apărut elemente noi de natură să justifice reconsiderarea acestor soluții. Astfel, amintește că prin mai multe hotărâri judecătorești instanțele de judecată au blocat aplicarea Legii nr. 119/2010. De asemenea, mass-media consideră Legea nr. 119/2010 ca fiind neconstituțională. Mai mult, soluțiile pronunțate de instanțele de judecată cu privire la recalcularea pensiilor sunt diferite, creându-se discriminări între persoane aflate în aceeași situație.

4. În continuare, susține că dispozițiile de lege criticate aduc atingere dreptului de proprietate, precum și prevederilor constituționale privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți. În acest sens, arată că o situație temporară, așa cum este criza economică, nu poate duce la desființarea definitivă a unui drept, afectându-se ideea păstrării unui echilibru just între interesele generale și cele particulare.

5. Totodată consideră că textele de lege criticate sunt lipsite de previzibilitate și au efecte retroactive.

6. În sprijinul celor arătate, depune la dosar mai multe înscrisuri.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, precum și cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în decizia pronunțată în Cauza *Frimu și alții contra României*.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 29 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.037/46/2011*, **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5—11 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.**

9. Excepția a fost ridicată de Constantin Burada, Constantin Carp Rusu, Marian I. Constantinescu, Florian Teodor Covic, Gheorghe Drăgan, Gheorghe Duvlea, Aurelian Ilie, Ilie Lăzărescu, Ion Lefter, Ion Mincioagă, Gheorghe Nițși, Trifu Panait, Ion M. Tudose și Ionel Vasile cu prilejul soluționării unei acțiuni în contencios administrativ privind stabilirea drepturilor la pensie.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate sunt contrare art. 1 alin. (4) și (5), art. 115 alin. (1), (4) și (6), art. 61 alin. (1), art. 73 și art. 76 din Constituție. În acest sens, arată că Legea nr. 119/2010 a fost adoptată în procedură de urgență, astfel că se impunea respectarea termenului de 2 zile prevăzut de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 între momentul adoptării și cel al promulgării legii, în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale de către cei în drept să o facă. Or, acest termen nu a fost respectat, Legea nr. 119/2010 fiind promulgată în aceeași zi în care a fost adoptată. În susținerea acestei critici de neconstituționalitate, invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 375 din 6 iulie 2005 și Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010.

11. În continuare, autorii excepției arată că textele de lege criticate sunt contrare prevederilor art. 20, art. 11 și art. 148 din Constituție prin raportare la art. 20 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 paragrafele 1 și 2 din Protocolul nr. 12 la convenția mai sus amintită, Directiva nr. 86/378/CEE modificată prin Directiva nr. 96/97/CEE și art. 17, art. 23 alin. 3 și art. 25 alin. 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Astfel, amintesc că pensia de serviciu ce a fost acordată aviatorilor reprezintă, ca în cazul magistraților, o compensație legitimă a riscului profesional și a privațiunilor deosebite pe care le-au avut de suportat în timpul exercitării profesiei. Având în vedere această similitudine de situații, consideră că și aviatorii ar trebui să beneficieze în continuare de pensie de serviciu, asemenea magistraților. Reglementarea pensiei de serviciu pentru anumite categorii profesionale, inclusiv pentru pensionarii aviatori, are ca fundament Directiva nr. 87/378/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 96/97/CE, care reglementează

criteriile pentru încadrarea într-un sistem de securitate socială ca sistem ocupațional. Pentru a evidenția similitudinea de situație dintre aviatori și magistrați, autorii excepției invocă cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea din 22 octombrie 1996, pronunțată în Cauza *Stubbings și alții contra Marii Britanii*, în care s-a arătat că există discriminare în sensul art. 14 al Convenției atunci când persoane aflate în situații identice sau comparabile se bucură de un tratament preferențial unele față de altele. În același sens, amintește cele reținute de Curtea de la Strasbourg prin Hotărârea din 12 octombrie 2004, pronunțată în Cauza *Kjartan Ásmundsson contra Islandei*, precum și Hotărârea din 21 decembrie 2009 a Curții Constituționale a Lituaniei.

12. O altă critică de neconstituționalitate adusă art. 5—11 din Legea nr. 119/2010 este raportată la prevederile art. 44, art. 47, art. 53 din Constituția României, art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 17 alin. 1 și art. 25 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și art. 17 și art. 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. În acest sens, arată că dreptul la pensie stabilit definitiv este un drept câștigat, față de care statul nu mai poate dispune în mod liber, nemaiputându-l afecta ori limita în conținutul și exercitarea sa printr-un act normativ ulterior. Prin urmare, orice act normativ ulterior prin care se intervine asupra pensiei deja câștigate reprezintă o ingerință a statului în dreptul de proprietate sub forma unei exproprieri. În cazul Legii nr. 119/2010, această ingerință nu a fost justificată de existența condițiilor care permit restrângerea exercițiului drepturilor fundamentale, potrivit art. 53 din Constituție. În sprijinul acestei critici de neconstituționalitate invocă cele statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în hotărârile pronunțate în cauzele *Gaygusuz contra Austriei*, *Stec și alții contra Regatului Unit al Marii Britanii*, *Arsenovici contra României și Muller contra Austriei*.

13. În continuare, autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile art. 5—11 din Legea nr. 119/2010 sunt contrare art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (2) și art. 47 alin. (2) din Constituție. Astfel, arată că în Constituție nu se face nicio distincție între pensia contributivă și cea necontributivă, ceea ce determină concluzia că pensia stabilită pe baza unei legi în vigoare la data deschiderii dreptului la pensie reprezintă un drept constituțional definitiv câștigat, iar modificarea cuantumului acesteia în sensul diminuării pe baza unei legi ulterioare reprezintă o încălcare a principiului constituțional al neretroactivității legii civile.

14. Totodată, autorii excepției precizează că prin Legea nr. 119/2010 nu au fost abrogate dispozițiile Legii nr. 223/2007 — actul normativ în temeiul căruia au obținut dreptul la pensia de serviciu — creându-se astfel un paralelism legislativ.

15. În sfârșit, amintesc că prin Decizia nr. 21 decembrie 2009 a Curții Constituționale din Lituania s-a subliniat legătura strânsă ce există între principiul speranței legitime și statul de drept. Tot în același sens, invocă și cele reținute de Curtea Constituțională din România în Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 cu privire la interpretarea art. 47 alin. (2) din Constituție.

16. **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este admisibilă.

17. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorilor excepției, concluziile procurorului, înscrisurile depuse la dosar de autorii excepției, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5—11 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 5: „(1) Prevederile art. 3 și 4 se aplică în mod corespunzător și pensiilor stabilite potrivit prevederilor Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 179/2004 privind pensiile de stat și alte drepturi de asigurări sociale ale polițiștilor, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru pensiile prevăzute la art. 1 lit. a) sau b), punctajul mediu anual realizat se determină prin împărțirea numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale ale persoanelor la 20 de ani reprezentând stagiul complet de cotizare.

(3) La cuantumul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. a) sau b), stabilite ca urmare a procesului de recalculare, se aplică prevederile art. 11 teza a III-a din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În cazul pensiilor prevăzute la alin. (1), pentru perioadele care constituie stagiul de cotizare și pentru care nu pot fi dovedite venituri de natură salarială, la determinarea punctajului mediu anual se utilizează salariul mediu brut pe economie din perioadele respective.”;

— Art. 6: „(1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale se aprobă procedura de încadrare în grade de invaliditate, în vederea înscrierii la pensie de invaliditate.

(2) Într-un interval de un an de la data intrării în vigoare a procedurii prevăzute la alin. (1), Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, prin Institutul Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă, organizează verificarea încadrării în grad de invaliditate a pensionarilor de invaliditate aflați în evidență la acea dată.

(3) Dacă în urma verificării încadrării în grad de invaliditate realizate potrivit alin. (2) rezultă că dreptul la pensia de invaliditate a fost acordat prin săvârșirea unor infracțiuni, atât beneficiarul pensiei de invaliditate, cât și persoanele care au participat, în orice mod, la săvârșirea unei infracțiuni ce a avut ca rezultat încadrarea în grad de invaliditate răspund, în condițiile legii.

(4) Beneficiarul pensiei de invaliditate obținute prin săvârșirea unor infracțiuni va putea fi obligat să restituie integral sumele astfel încasate, în condițiile legii.”;

— Art. 7: „(1) Procedura de stabilire, plată, suspendare, recalculare, încetare și contestare a pensiilor recalculate potrivit prezentei legi este cea prevăzută de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pensiilor prevăzute la art. 2 li se aplică în mod corespunzător dispozițiile din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează aceste categorii de pensii.”;

— Art. 8: „Pentru pensiile prevăzute la art. 1 lit. a) și b), pentru perioadele ulterioare datei de 1 aprilie 2001 care reprezintă,

potrivit legii, stagiul de cotizare realizat în condiții deosebite, condiții speciale sau alte condiții de muncă se acordă perioade suplimentare la vechimea în muncă sau la vechimea în serviciu, care constituie stagii de cotizare în condiții normale, după cum urmează:

a) 3 luni pentru fiecare an lucrat în condiții deosebite de muncă;

b) 6 luni pentru fiecare an lucrat în condiții speciale de muncă;

c) 12 luni pentru fiecare an lucrat în alte condiții de muncă, așa cum sunt reglementate în domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, pe baza criteriilor și metodologiei de încadrare prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2001 privind stabilirea locurilor de muncă și activităților cu condiții deosebite, condiții speciale și alte condiții, specifice pentru cadrele militare în activitate, cu modificările ulterioare, și de Hotărârea Guvernului nr. 1.822/2004 privind stabilirea locurilor de muncă și activităților cu condiții deosebite, speciale și alte condiții, specifice pentru polițiști, cu modificările ulterioare.”;

— Art. 9: „Constituie stagiul de cotizare în sistemul public de pensii:

a) vechimea în muncă recunoscută pentru stabilirea pensiilor până la data de 1 aprilie 2001;

b) vechimea în serviciu recunoscută pentru stabilirea pensiilor, în cazul persoanelor prevăzute la art. 1 lit. a) și b), până la intrarea în vigoare a prezentei legi.”;

— Art. 10: „Constituie stagiul de cotizare și perioada suplimentară la vechimea în muncă sau la vechimea în serviciu acordată în baza legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001 pentru perioadele realizate în grupa I și a II-a de muncă, respectiv în condiții deosebite, condiții speciale și alte condiții, în cazul beneficiarilor pensiilor prevăzute la art. 1 lit. a) și b).”;

— Art. 11: „Beneficiarii pensiilor prevăzute la art. 1 lit. a) și b) care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupele I și a II-a de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, cele care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții deosebite, condiții speciale sau alte condiții de muncă, potrivit legii, beneficiază de majorarea punctajelor lunare realizate în perioadele respective, după cum urmează:

a) cu 25% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupa a II-a de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, sau în locuri de muncă încadrate în condiții deosebite, potrivit legii;

b) cu 50% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupa I de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, sau în locuri de muncă încadrate în condiții speciale, potrivit legii;

c) cu 50% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în alte condiții de muncă, potrivit legii.”

21. Autorii excepției consideră că dispozițiile de lege criticate aduc atingere următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la principiul separației puterilor în stat și la obligația respectării Constituției și a legilor, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 47 privind nivelul de trai, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, art. 61 alin. (1) privind rolul și structura Parlamentului, art. 73 referitor la categoriile de legi, art. 76 referitor la adoptarea legilor și a hotărârilor, art. 115 alin. (1), (4) și (6) privind delegarea legislativă și art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, critica de neconstituționalitate este raportată la următoarele prevederi internaționale: art. 17 alin. 1,

art. 20 și art. 25 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 paragrafele 1 și 2 din Protocolul nr. 12 la convenția mai sus amintită, Directiva nr. 86/378/CEE privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbați și femei în cadrul regimurilor profesionale de securitate socială, modificată prin Directiva nr. 96/97/CEE, și art. 17, art. 23 alin. 3, art. 25 alin. 1 și art. 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit celor arătate de înșiși autorii excepției de neconstituționalitate, aceștia au făcut parte din categoria personalului aeronautic civil navigant profesionist, obținând dreptul la pensie de serviciu în temeiul Legii nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 481 din 18 iulie 2007, cu modificările ulterioare. În aceste condiții, Curtea apreciază că dispozițiile art. 5, 6 și 8 din Legea nr. 119/2010, referitoare la persoanele care au beneficiat de pensie de serviciu în calitate de cadru militar, de polițist ori funcționar public cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, respectiv la pensionarii de invaliditate, nu sunt aplicabile în speța în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, neîndeplinind cerința art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 potrivit căreia dispozițiile care fac obiectul excepției trebuie să aibă legătură cu soluționarea cauzei. Pentru aceste motive Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, 6 și 8 din Legea nr. 119/2010 este inadmisibilă.

23. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate adusă art. 7 și art. 9—11 din Legea nr. 119/2010, Curtea observă că aceasta privește atât aspecte de neconstituționalitate extrinsecă, cât și aspecte de neconstituționalitate intrinsecă.

24. Cu privire la critici de neconstituționalitate extrinsecă identice celor formulate în prezenta cauză, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 1.423 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 14 decembrie 2011, în care a reținut că, deși Președintele României a promulgat legea criticată pentru neconstituționalitate, titularii dreptului de sesizare aveau dreptul și posibilitatea să sesizeze Curtea Constituțională în termenul de două zile prevăzut de lege cu privire la textele care au făcut obiectul reexaminării, iar „încălcarea acestui termen nu se poate converti într-un motiv de neconstituționalitate a legii, lege care a fost adoptată de către Parlament, din punct de vedere extrinsec, cu respectarea tuturor exigențelor de ordin constituțional”.

25. Deciziile Curții Constituționale nr. 374 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 782 din 29 august 2005, și nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010, invocate de autorii excepției, nu sunt contrare soluției pronunțate în Decizia nr. 1.423 din 20 octombrie 2011. Din contră, prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, Curtea a arătat că „nu poate respinge ca inadmisibilă obiecția de neconstituționalitate strict pentru faptul că legea a fost promulgată, întrucât obiecția de neconstituționalitate a fost formulată în termenul legal”.

26. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea constată că și acestea au mai fost supuse analizei sale. Astfel, în ceea ce privește critica referitoare la existența unei similitudini de situație în care s-ar găsi aviatorii în raport cu magistrații, Curtea, prin Decizia nr. 1.379 din 18 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 10 ianuarie 2012, a reținut că „toate categoriile de pensii speciale la care se referă Legea nr. 119/2010 au fost justificate de împrejurări deosebite ținând de statutul și activitatea desfășurată de persoanele beneficiare. Cu toate acestea, Curtea, prin Decizia nr. 873/2010, a reținut

doar neconstituționalitatea dispozițiilor referitoare la magistrați, întrucât numai în cazul acestora statutul profesional special era consacrat la nivel constituțional.”

27. De asemenea, Curtea, prin Decizia nr. 327 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 29 august 2013, a reținut că dreptul la pensia de serviciu pentru anumite categorii socio-profesionale nu decurge din legislația comunitară. „Astfel, Directiva 86/378/CEE, recunoscând statelor dreptul de a reglementa regimuri profesionale de securitate socială, nu stabilește totodată o obligație în acest sens și nici nu reglementează domeniile profesionale în care trebuie instituite aceste regimuri. Singura obligație pe care o impune acest act normativ comunitar este aceea ca statele să asigure respectarea principiului egalității de tratament între bărbați și femei, potrivit măsurilor indicate în cuprinsul său, obiectiv realizat de România, între altele, și prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2007.”

28. În continuare, examinând critica referitoare la încălcarea dreptului la pensie și a dreptului de proprietate, dar și pe cea raportată la principiul neretroactivității legii civile, Curtea constată că, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a statuat că textele de lege criticate, conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, afectează pensiile speciale doar pe viitor și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă, nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*.

29. Având în vedere că pensiile speciale nu reprezintă un privilegiu, ci au o justificare obiectivă și rațională, Curtea a considerat că acestea pot fi eliminate doar dacă există o rațiune, o cauză suficient de puternică spre a duce în final la diminuarea prestațiilor sociale ale statului sub forma pensiei. Or, în cazul Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor a constatat că o atare cauză o reprezintă necesitatea reformării sistemului de pensii, reechilibrarea sa, eliminarea inechităților existente în sistem și, nu în ultimul rând, situația de criză economică și financiară cu care se confruntă statul, deci atât bugetul de stat, cât și cel al asigurărilor sociale de stat. Astfel, această măsură nu poate fi considerată ca fiind arbitrară; de asemenea, Curtea a observat că măsura nu impune o sarcină excesivă asupra destinatarilor ei, ea aplicându-se tuturor pensiilor speciale, nu selectiv, nu prevede diferențieri procentuale pentru diversele categorii cărora li se adresează, pentru a nu determina ca una ori alta să suporte mai mult sau mai puțin măsura de reducere a venitului obținut dintr-o atare pensie.

30. Curtea a statuat că partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „*bun*”, ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația exproprierii.

31. Curtea a arătat, în privința pretensei încălcări a art. 47 din Constituție, că drepturile rezultate din actul de pensionare sunt previzibile, și anume îndrituirea persoanei la cuantumul aferent pensiei din sistemul ordinar de pensionare, restul cuantumului pensiei (cea suplimentară) fiind supus elementelor variabile amintite mai sus, și anume optica legiuitorului și resursele financiare ale statului care pot fi alocate în această direcție.

32. Totodată, prin Decizia nr. 977 din 12 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 10 octombrie 2011, Curtea a statuat: „cuanțumurile viitoare ale pensiilor aflate în plată nu pot fi subsumate unui drept de proprietate pe care beneficiarul unei pensii l-ar avea. Cuanțumul pensiei reprezintă un bun numai în măsura în care acesta a devenit exigibil”.

33. Prin Decizia nr. 551 din 24 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 10 iulie 2012, Curtea a amintit că „și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu în Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Munoz Diaz împotriva Spaniei*, paragraful 44, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că drepturile decurgând din sistemul de asigurări sociale sunt drepturi patrimoniale protejate de art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, dar acest lucru nu înseamnă că implică un drept la dobândirea proprietății sau la o pensie de un anumit cuanțum”.

34. Reluând aceleași argumente, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin Decizia din 7 februarie 2012, pronunțată în Cauza *Frimu și alții contra României*, a statuat că statele părți la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale dispun de o marjă largă de apreciere pentru reglementarea politicii lor sociale. Curtea a reamintit, în acest sens că, dată fiind cunoașterea directă a propriei societăți și a nevoilor sale, autoritățile naționale sunt, în principiu, cel mai bine plasate pentru a alege mijloacele cele mai adecvate în atingerea scopului stabilirii unui echilibru între cheltuielile și veniturile publice, iar Curtea respectă alegerea lor, cu excepția cazului în care aceste mijloace se dovedesc în mod evident lipsite de un temei rezonabil.

35. Curtea de la Strasbourg a subliniat că reforma sistemelor de pensii a fost fundamentată pe motivele obiective invocate la adoptarea Legii nr. 119/2010, și anume contextul economic actual și corectarea inegalităților existente între diferitele sisteme de pensii.

36. De asemenea, Curtea a luat act de faptul că pensia datorată reclamantelor, în baza contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale, plătite de acestea în cursul anilor de serviciu, nu a fost în niciun fel afectată de reformă și acestea au pierdut doar suplimentul la pensie, care era acoperit integral de la bugetul de stat și care reprezenta un avantaj de care au beneficiat în calitate de personal auxiliar al instanțelor.

37. În această privință, Curtea a considerat că reducerea pensiilor reclamantelor, deși substanțială, constituia o modalitate de a integra aceste pensii în regimul general al pensiilor, prevăzut de Legea nr. 19/2000, pentru a echilibra bugetul și a corecta diferențele existente între sistemele de pensie. Ca și Curtea Constituțională, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că aceste motive nu pot fi considerate drept nerezonabile sau disproporționate.

38. De asemenea, Curtea de la Strasbourg a reținut că reforma sistemului de pensii nu a avut un efect retroactiv și nu a adus atingere drepturilor la prestații sociale, dobândite în temeiul contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale, achitate în timpul anilor de serviciu.

39. Având în vedere aceste considerente, Curtea a considerat că măsurile criticate de reclamante nu le-au determinat pe acestea să suporte o sarcină disproporționată și excesivă, incompatibilă cu dreptul de proprietate.

40. În sfârșit, în ceea ce privește existența unui pretins paralelism legislativ, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, a arătat că legiuitorul a menținut, într-adevăr, în vigoare reglementările referitoare la stabilirea pensiei de serviciu, însă, prin art. 12 al Legii nr. 119/2010, a stabilit că „*persoanele ale căror drepturi la pensie sunt stabilite, în condițiile legii, ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi vor fi supuse automat procesului de recalculare, astfel cum este*

reglementat de prezenta lege". Această reglementare are semnificația faptului că legile care stabilesc pensii speciale trebuie interpretate coroborat cu această nouă și ultimă lege. *Eo ipso* această situație nu produce efecte neconstituționale, întrucât actele normative în cauză cuprind și alte referiri cu privire la condițiile specifice pe care trebuie să le îndeplinească persoana în cauză pentru a dobândi calitatea de pensionar potrivit statutelor speciale pe care le au; practic, condițiile de pensionare specifice pensiilor speciale rămân în vigoare, fiind mai favorabile decât cele prevăzute de Legea nr. 19/2000, iar noua lege reglementează numai cuantumul pensiei la care beneficiarii acesteia sunt îndrituiți.

41. Curtea apreciază că motivele invocate de reprezentantul autorilor excepției în sensul existenței unor motive care justifică

43. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

reconsiderarea jurisprudenței sale în materie, motive ce privesc modul de aplicare a legii și reacțiile societății la măsurile dispuse prin Legea nr. 119/2010, sunt lipsite de relevanță, astfel că soluțiile și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

42. În sfârșit, în ceea ce privește trimiterea pe care autorii excepției de neconstituționalitate o fac la considerentele Deciziei nr. 872 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea reține că, în această decizie, s-a referit la pensiile contributive, iar nu la cele necontributive, astfel că aceste considerente nu sunt relevante pentru cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, art. 6 și art. 8 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Constantin Burada, Constantin Carp Rusu, Marian I. Constantinescu, Florian Teodor Covic, Gheorghe Drăgan, Gheorghe Duvlea, Aurelian Ilie, Ilie Lăzărescu, Ion Lefter, Ion Mincioagă, Gheorghe Nițîși, Trifu Panait, Ion M. Tudose și Ionel Vasile în Dosarul nr. 1.037/46/2011* al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în același dosar al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 7, art. 9, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 349

din 17 iunie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (1) din Legea societăților nr. 31/1990 în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 16 din 17 octombrie 2011

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea, în ședința publică din 10 iunie 2014, a reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 din Legea societăților nr. 31/1990 în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 16 din 17 octombrie 2011, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare Transilvania — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 8.136/62/2013 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă,

de contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 65D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 10 iunie 2014, în prezența reprezentantului Ministerului Public și a reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 17 iunie 2014, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Sentința civilă nr. 12/C din 16 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 8.136/62/2013, **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 din Legea societăților nr. 31/1990 în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 16 din 17 octombrie 2011**, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare Transilvania — S.A. din Brașov într-o cauză comercială având ca obiect soluționarea unei cereri de încuviințare a efectuării unei expertize.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că art. 136 alin. (1) din lege, interpretat în sensul că instanța de judecată se dezinvestește după desemnarea experților, stabilirea obiectivelor, a onorariului experților și a modalității de plată, pronunțând, în procedură necontencioasă, o încheiere susceptibilă de recurs, conform art. 336 din Codul de procedură civilă din 1865, încalcă finalitatea procedurii care constă în asigurarea dreptului de control și informare al acționarilor minoritari, afectând astfel dreptul de acces la justiție consacrat de art. 21 din Constituție. În consecință, se susține că procedura prevăzută de art. 136 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 poate fi compatibilă cu acest text constituțional, dacă ar avea, de fapt, un caracter contencios, și nu unul necontencios. De aceea, arată că, pentru a da eficiență procedurii instituite de art. 136 din Legea nr. 31/1990, instanța are obligația să amâne judecata cererii până la depunerea raportului de expertiză de gestiune, să soluționeze eventualele obiecțiuni formulate la acesta, iar apoi să constate efectuat raportul de expertiză, să dispună comunicarea lui persoanelor îndreptățite, să stabilească onorariul expertului și partea care trebuie să-l achite, reclamantul sau pârâtul, în funcție de reauori buna-credință a acestora. În lipsa unei constrângeri procedurale, societatea pârâtă ar putea tergiversa efectuarea expertizei prin nepredarea actelor necesare expertului, fără ca instanța să poată avea control asupra termenului de efectuare a expertizei. Se mai arată că dispoziția legală criticată, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție, nu respectă principiul contradictorialității și dreptul la apărare de vreme ce părțile nu sunt ascultate anterior încuviințării probei și nu asigură o examinare a cauzei în mod echitabil. Prin urmare, valorificarea dreptului de informare și control al gestiunii unui acționar minoritar rămâne irealizabil. Totodată, se susține că se instituie un tratament juridic diferențiat între procedura valabilă în cadrul societăților neadmise la tranzacționare (art. 136 din Legea nr. 31/1990) și cele admise la tranzacționare, care sunt guvernate de Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, prin raportare la art. 16 alin. (1) din Constituție.

5. Se mai arată că se încalcă și dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (2) potrivit cărora procedura de judecată se stabilește numai prin lege, întrucât prin interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 16 din 17 octombrie 2011 se creează o nouă procedură judiciară față de cea reglementată de legiuitor.

6. **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate, deoarece procedura este prevăzută într-o lege cu caracter special care derogă de la prevederile dreptului comun, nefiind aplicabile dispozițiile noului Cod de procedură civilă referitoare la încuviințarea și administrarea probei cu expertiză; accesul la justiție nu este unul absolut, exercitându-se cu respectarea procedurilor speciale instituite de legiuitor. Citarea societății pârâte nu imprimă cererii un caracter contencios, iar prin dispunerea expertizei de gestiune nu se stabilește un drept față de partea potrivnică. În ceea ce privește reaua-credință a reclamantei, pârâta are proceduri judiciare prin care să recupereze onorariul fixat în sarcina sa. Instanța mai arată că încheierea pronunțată în procedura examinată are caracter executoriu potrivit art. 534 din Codul de procedură civilă, nepunându-se problema unei tergiversări a întocmirii expertizei de gestiune. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 126 alin. (2) din Constituție prin faptul că Înalta Curte de Casație și Justiție a legiferat o nouă procedură prin interpretarea dată textului de lege criticat, instanța arată că această critică este neîntemeiată în lipsa invocării neconstituționalității dispozițiilor art. 517 din Codul de procedură civilă.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorului excepției, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din actul de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 136 din Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 16 din 17 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 919 din 23 decembrie 2011. Din analiza excepției de neconstituționalitate, în realitate, Curtea observă că aceasta vizează doar alin. (1) al art. 136 din lege în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 16 din 17 octombrie 2011, text asupra căruia Curtea Constituțională urmează să se pronunțe prin prezenta decizie. Dispozițiile legale au următorul conținut: „*Unul sau mai mulți acționari reprezentând, individual sau împreună, cel puțin 10% din capitalul social vor putea cere instanței să desemneze unul sau mai mulți experți, însărcinați să analizeze anumite operațiuni din gestiunea societății și să întocmească un raport, care să le fie înmănat și, totodată, predat oficial consiliului de administrație, respectiv directoratului și consiliului de supraveghere, precum și censorilor sau auditorilor interni ai societății, după caz, spre a fi analizat și a se propune măsuri corespunzătoare.*”

11. În legătură cu prevederile art. 136 alin. (1) din lege, prin Decizia nr. 16 din 17 octombrie 2011 privind examinarea recursului în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 136 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 cu referire la momentul dezinvestirii instanței de

judecată și la calea de atac exercitată împotriva hotărârilor pronunțate de prima instanță în soluționarea acestor cereri, în raport de care autorul excepției construiește argumentația excepției de neconstituționalitate, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în interesul legii și, în consecință, a stabilit că, „în cazul cererilor întemeiate pe dispozițiile legale evocate, instanța de judecată se dezinvestește după desemnarea experților, stabilirea obiectivelor expertizei, a onorariului experților și a modalităților de plată, pronunțând, în procedură necontencioasă, o încheiere împotriva căreia poate fi exercitată calea de atac a recursului, conform art. 336 din Codul de procedură civilă.”

12. În susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia invocă normele constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 126 alin. (2) potrivit cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege, precum și art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În consecință, Curtea reține că autorul excepției invocă drept normă de referință art. 21 alin. (3) din Constituție privind dreptul la un proces echitabil, astfel cum acesta se interpretează, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 126 alin. (2) din Constituție.

13. Din perspectiva raportării la prevederile Constituției, Curtea Constituțională este competentă să controleze constituționalitatea textelor legale aplicabile în interpretarea consacrată prin recursurile în interesul legii. A admite o teză contrară contravine înseși rațiunii existenței Curții Constituționale, care și-ar nega rolul său constituțional acceptând ca un text legal să se aplice în limite ce ar putea intra în coliziune cu Legea fundamentală (în acest sens a se vedea Decizia nr. 8 din 18 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 17 martie 2011, Decizia nr. 854 din 23 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 21 septembrie 2011, sau Decizia nr. 206 din 29 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 13 iunie 2013). Așadar, Curtea urmează să controleze constituționalitatea dispozițiilor art. 136 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 16 din 17 octombrie 2011.

14. Curtea Constituțională reține că, anterior pronunțării Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 16 din 17 octombrie 2011, a mai analizat constituționalitatea dispozițiilor art. 136 din Legea nr. 31/1990, însă din perspectiva altor critici, formulate de societatea pârâtă în litigiul comercial în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, și, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 68 din 18 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 20 martie 2003, a reținut că măsurile dispuse de textul criticat, prin finalitatea lor, concretizată în raportul întocmit de către experții desemnați la cererea acționarilor, vizează situația financiară a societății, care nu are nicio legătură cu terți, eventuali concurenți ai societății. De asemenea, prin Decizia nr. 162 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 19 aprilie 2011, Curtea a respins excepția și a reținut că „textul criticat [...] reprezintă o protecție oferită acționarilor minoritari în raport cu cei majoritari, fără a fi încălcat principiul constituțional al libertății economice”. De asemenea, Curtea a constatat că acesta este „expresia dreptului acționarilor minoritari de control asupra gestiunii societății, precum și a dreptului acestora la informare. Cererea formulată de către acționarii minoritari trebuie să vizeze acte de gestiune concrete, care trebuie precizate în mod suficient de clar de către aceștia, numai asupra acestora instanța putând încuviința efectuarea expertizei. Mai mult, dacă cererea a fost făcută cu rea-credință, onorariile experților vor fi suportate de chiar acționarii care au solicitat desemnarea acestora”. În final, Curtea a stabilit că „împotriva

încheierii prin care instanța desemnează unul sau mai mulți experți se poate formula recurs de orice persoană interesată, chiar dacă nu a fost citată la dezlegarea pricinii, potrivit art. 336 din Codul de procedură civilă”.

15. Spre deosebire de situațiile enunțate, Curtea reține că în prezenta cauză raportarea criticilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 se face la interpretarea dată acestora de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 16 din 17 octombrie 2011.

16. Instanța supremă, pornind de la jurisprudența neunitară generată de modalitatea diferită de apreciere a instanțelor cu privire la cererile întemeiate pe art. 136 alin. (1) din Legea nr. 31/1990, în interpretarea și aplicarea acestor norme juridice, a soluționat două aspecte, respectiv momentul dezinvestirii instanței de judecată și calea de atac exercitată împotriva hotărârilor pronunțate de prima instanță în soluționarea cererilor întemeiate pe art. 136 alin. (1) din Legea nr. 31/1990.

17. Cu privire la primul aspect instanța supremă a arătat că, în procedura specială pe care art. 136 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 o instituie, intervenția instanței de judecată este limitată la desemnarea unuia sau mai multor experți; stabilirea concretă a operațiunilor din gestiunea societății care să fie analizate în raportul de expertiză ce urmează a fi efectuat și comunicat de către experții desemnați acționarilor solicitanți și organelor de conducere executivă, precum și cenzorilor sau auditorilor societății, în modalitatea prevăzută de lege; fixarea onorariului experților și modalitatea de plată a acestora. Prin urmare, instanța se dezinvestește prin pronunțarea încheierii de desemnare a experților prin care a determinat întinderea misiunii și atribuțiilor acestora și a fixat onorariul de expertiză și condițiile de plată.

18. Referitor la cel de-al doilea aspect avut în vedere, instanța supremă a arătat că scopul procedurii prevăzute de textele legale în discuție este informarea tuturor organelor sociale în vederea unei mai bune funcționări a societății, și nu satisfacerea unor interese personale ale acționarilor minoritari. Mai arată că procedura specială prevăzută de art. 136 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 are caracter necontencios, fiind supusă regulilor privitoare la procedurile necontencioase din Codul de procedură civilă, calea de atac care poate fi exercitată împotriva încheierii pronunțate de instanța investită cu soluționarea unei cereri întemeiate pe textul de lege menționat este recursul, conform art. 336 din Codul de procedură civilă din 1865 (art. 534 din Codul de procedură civilă).

19. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, stabilirea prin hotărârea instanței supreme a procedurii de judecată contravine art. 126 alin. (2) din Constituție. În acest sens, Curtea urmează a analiza dacă stabilirea procedurii de judecată în cazul cererilor întemeiate pe art. 136 alin. (1) din Legea nr. 31/1990, prin decizia instanței supreme, corespunde sau nu coordonatelor constituționale și convenționale invocate, precum și voinței legiuitorului.

20. Astfel, ca premisă a analizei sale cu privire la constituționalitatea art. 136 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 în interpretarea dată de instanța supremă, Curtea trebuie să stabilească mai întâi dacă această interpretare se încadrează în limitele art. 126 alin. (3) din Constituție. În acest sens, Curtea observă că Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 16 din 17 octombrie 2011 a realizat o coroborare între conținutul normativ concret al art. 136 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 și Codul de procedură civilă din 1865, calificând procedura prevăzută de acesta ca fiind una necontencioasă. Așadar, Curtea consideră că se află în fața unei veritabile operațiuni de interpretare în sensul art. 126 din Constituție, cu respectarea, întru totul, a competenței de legiferare a Parlamentului prevăzută de art. 126 alin. (2) din Constituție și a competenței de interpretare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, prevăzută la art. 126 alin. (3) din Constituție.

21. În privința criticilor de neconstituționalitate referitoare la caracterul contencios sau necontencios al acțiunii întemeiate pe dispozițiile art. 136 alin. (1) din Legea nr. 31/1990, Curtea reține că în cuprinsul Legii nr. 31/1990 mai sunt prevăzute și alte dispoziții legale prin care se materializează dreptul de informare și control individual al acționarilor cu privire la gestiunea societății, însă aceste dispoziții legale nu sunt de natură a exclude sau a condiționa exercitarea dreptului de informare și control în temeiul art. 136 din Legea nr. 31/1990, potrivit căruia exercitarea acestui drept se face în mod indirect, prin numirea de către instanță a unor experți independenți. În fapt, Curtea reține că expertiza reglementată de art. 136 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 are valoarea unui raport de audit care se pune la dispoziția organelor de decizie ale societății în vederea analizării situației constatate și pentru luarea măsurilor care se impun. Prin urmare, Curtea constată că nu există un conflict de interese prin care se urmărește stabilirea unui drept potrivit față de societate, care să fie ținută să respecte dreptul astfel recunoscut de instanță, drept potrivit generat de un presupus refuz al societății de a informa acționarii minoritari cu privire la activitățile de gestiune, care să imprime procedurii un caracter contencios, rațiunea desemnării unor experți neutri, independenți prin mijlocirea instanței fiind aceea de a reflecta realitatea și legalitatea unor operațiuni de către o persoană calificată și autorizată în acest sens. Astfel, consiliul de administrație și acționarii pot avea certitudinea că informațiile referitoare la situația financiară a societății sunt corecte.

22. Astfel cum corect a stabilit Înalta Curte de Casație și Justiție, procedura prevăzută de art. 136 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 este o procedură necontencioasă, calea de atac exercitată împotriva încheierii instanței, așa cum a reținut și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 162 din 8 februarie 2011, fiind recursul potrivit art. 336 din Codul de procedură civilă din 1865, care, în această materie, a fost înlocuit cu apelul, potrivit Codului de procedură civilă (art. 534).

23. În procedura necontencioasă realizată de instanțele judecătorești, judecătorul nu soluționează o cauză în care părțile au interese contrarii. Verificarea cererii și validarea acesteia de către judecător este necesară pentru ca ea să producă efectele dorite față de solicitant. Astfel, încheierea pronunțată în procedura necontencioasă nu are putere de lucru judecat, însă are caracter executoriu, efectuarea expertizei dispuse de instanță fiind obligatorie. Prin intervenția instanței, cererea validată intră în circuitul civil, producând efecte juridice.

24. În ceea ce privește momentul dezinvestirii instanței de judecată, Curtea reține că, potrivit art. 136 din Legea nr. 31/1990, instanța poate fi investită doar pentru desemnarea expertului, întocmirea efectivă a lucrării fiind ulterioară și justificată tocmai de existența acestor dispoziții cuprinse în hotărârea judecătorească. Odată pronunțată hotărârea, misiunea judecătorului care a participat la judecată se încheie, după acest moment nemaiputându-se reveni asupra celor decise, singura posibilitate de schimbare sau de corectare a soluției rămânând exercitarea căilor de atac recunoscute de lege. Desesizarea instanței este primul efect al hotărârii judecătorești, acest efect producându-se din momentul pronunțării hotărârii. Art. 429 din Codul de procedură civilă prevede în mod expres că, după pronunțarea hotărârii, niciun judecător nu mai poate reveni asupra părerii sale.

25. Chiar dacă numirea expertului s-ar face printr-o încheiere de ședință interlocutorie, ce „leagă” judecătorul, în sensul că acesta nu mai poate reveni ulterior asupra celor decise și să dea o altă soluție, iar ulterior pronunță o hotărâre finală, după depunerea lucrării de specialitate, nu este una conformă cu normele legale incidente în cauză, pentru simplul motiv că, atâta timp cât singurul petit al cererii adresate instanței de judecată este acela de a se desemna un expert independent în vederea analizării anumitor operațiuni din gestiunea societății și, mai apoi, întocmirea unui raport, care să fie înmănat acționarului sau

acționarilor ce reprezintă, individual sau împreună, cel puțin 10% din capitalul social, odată ce judecătorul se pronunță în sensul numirii expertului, instanța trebuie să se și dezinvestească, cererea dată în competența sa de soluționare fiind lămurită.

26. Așadar, legea nu impune stabilirea unui termen pentru depunerea raportului, ca în dosarele în care se încuviințează administrarea probei cu expertiză tehnică de specialitate, deoarece în această procedură nu sunt aplicabile prevederile art. 330 coroborate cu art. 336 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora termenul se stabilește astfel încât depunerea raportului de expertiză la instanță să aibă loc cu cel puțin 10 zile înainte de termenul fixat pentru judecată.

27. De asemenea, chiar dacă alin. (2) al art. 136 din Legea nr. 31/1990 statuează că onorariile experților vor fi suportate de societate, cu excepția cazurilor în care sesizarea a fost făcută cu rea-credință, nu înseamnă că instanța inițial investită ar avea obligația, în lipsa oricărui text de lege, să intervină în continuare în acest diferend pentru a obliga partea adversă să plătească onorariul de expert, dar și pentru a obliga societatea să permită accesul acestuia și de a-i pune la dispoziție toate documentele necesare întocmirii lucrării de specialitate, toate aceste obligații rezultând în mod implicit din conținutul hotărârii menționate. De altfel, Curtea reține că, în ceea ce privește reaua-credință, societatea pârâtă este citată și datorită faptului că în sarcina sa se stabilește suportarea onorariilor experților. Societatea poate refuza plata onorariului dovedind că sesizarea a fost făcută cu rea-credință. De asemenea, societatea, ulterior întocmirii raportului de expertiză de gestiune, poate formula o acțiune pentru daunele create de verificări și pentru plata nejustificată a onorariului experților contra acționarilor care au declanșat controlul cu rea-credință.

28. Exercițarea dreptului de control în cadrul societății implică luarea la cunoștință de către acționarii minoritari prin intermediul experților desemnați a conținutului anumitor operațiuni din gestiunea societății, singura limitare fiind dată de aceea ca dreptul de control să fie exercitat cu bună-credință, fără a se transforma într-un mijloc de șicană da natură a perturba considerabil activitatea curentă a societății.

29. Blocarea în mod nejustificat a accesului experților desemnați de instanță la documentele societății pe baza cărora să poată întocmi raportul reprezintă un act al administratorilor care nesocotesc și încalcă drepturile acționarilor minoritari. Având în vedere că, potrivit art. 143² din Legea nr. 31/1990, consiliul de administrație reprezintă societatea în raport cu terții și în justiție, iar membrii acestuia își vor exercita mandatul cu prudență și diligență unui bun administrator (art. 144¹ din Legea nr. 31/1990) și sunt răspunzători de îndeplinirea tuturor obligațiilor, potrivit dispozițiilor art. 72 și 73 din lege, astfel cum se prevede la art. 144² din lege, acționarii minoritari pot formula acțiune în răspundere împotriva administratorilor. În acest sens, art. 155¹ din Legea nr. 31/1990 prevede că acționarii reprezentând, individual sau împreună, cel puțin 5% din capitalul social au dreptul de a introduce o acțiune în despăgubiri, în nume propriu, dar în contul societății, împotriva administratorilor, directorilor, respectiv a membrilor directoratului și consiliului de supraveghere, precum și a cenzorilor sau auditorilor financiari, pentru daune cauzate societății de aceștia prin încălcarea îndatoririlor lor față de societate.

30. Astfel cum se prevede la alin. (11) al art. 136, consiliul de administrație, respectiv directoratul, va include raportul pe ordinea de zi a următoarei adunări generale a acționarilor. Acționarii minoritari care se consideră vătămați printr-o hotărâre a adunării generale a acționarilor, contrară legii sau actului constitutiv, se pot adresa instanței de judecată pentru apărarea drepturilor și intereselor lor legitime, potrivit art. 132 alin. (2) și (5) din Legea nr. 31/1990.

31. În ceea ce privește eventualele obiecțiuni la raportul de expertiză, ținând cont de scopul final al procedurii, Curtea observă că, potrivit textului legal criticat, raportul este supus

analizei organelor executive și de control ale societății. Având în vedere faptul că raportul trebuie comunicat și organelor interne de control ale societății (cenzori sau auditori interni), Curtea reține că acestea, datorită rolului și calificării lor, sunt în măsură să comunice conducerii societății soluții pertinente de corectare a situației relevante în raport. De asemenea, în adunarea generală pot fi prezentate măsurile de redresare a situației, dar pot fi propuse și alte măsuri în baza raportului. În acest caz, eventualele obiecțiuni pot fi semnalate și supuse atenției adunării generale care va dispune în consecință.

32. Referitor la neefectuarea expertizei din cauze imputabile sau efectuarea acesteia cu nerespectarea dispozițiilor legale, Curtea reține că această situație poate atrage, după caz, răspunderea disciplinară, administrativă, civilă sau penală, după caz, a expertului vinovat.

33. Prin urmare, analizând textul de lege criticat în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 17 octombrie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Curtea Constituțională reține că art. 136 din Legea nr. 31/1990 nu prevede în sarcina instanței atribuții de control în privința realizării expertizei. Instanța nu va analiza pe fond cauza, ci va aprecia asupra admisibilității cererii și pe baza actelor și lămuririlor părților, dacă solicitarea acționarilor minoritari este întemeiată. Astfel, interpretarea dată de instanța supremă textului de lege, în sensul că instanța se dezinvestește după desemnarea experților, stabilirea obiectivelor expertizei, a onorariului experților și a modalității de plată, este corectă. În ceea ce privește eventualele incidente apărute ulterior desesizării instanței de judecată, persoana interesată poate introduce alte acțiuni principale în justiție în vederea valorificării și recunoașterii dreptului său.

34. Referitor la critica potrivit căreia procedura reglementată prin textul de lege în interpretarea dată de instanța supremă contravine art. 21 alin. (3) din Constituție, astfel cum este interpretat prin prisma art. 6 din Convenție, prin aceea că nu asigură realizarea efectivă a dreptului la un proces echitabil de vreme ce părțile nu sunt ascultate anterior încuviințării probei și nu asigură o examinare a cauzei în mod echitabil, valorificarea dreptului de informare și control al gestiunii unui acționar minoritar rămâne irealizabil, Curtea reține că aceste susțineri nu sunt întemeiate. Astfel, procedura instituită prin art. 136 din Legea nr. 31/1990 este o procedură necontencioasă, în această etapă instanța competentă verifică doar îndeplinirea condițiilor

de admisibilitate prevăzute de textul legal, iar competența de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești îi revine legiuitorului, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție. De asemenea, potrivit Codului de procedură civilă, cererea necontencioasă trebuie să fie însoțită de înscrierile pe care se sprijină. Mai departe, faptul că prin procedura stabilită prin Cartea a III-a a Codului de procedură civilă legiuitorul a prevăzut calea de atac a apelului (recurs în vechea reglementare), care, de altfel, poate fi declarat de orice persoană interesată, inclusiv de terți, chiar dacă nu a fost citată la dezlegarea cererii, este de natură a da expresie dreptului la un proces echitabil. De altfel, accesul la structurile judecătorești și la mijloacele procedurale, inclusiv la căile de atac, se face cu respectarea regulilor de competență și procedură de judecată stabilite de lege.

35. Călea de atac prevăzută în procedura necontencioasă nu îngrădește drepturile constituționale și, în același timp, reprezintă o garanție a aplicării dreptului la un proces echitabil, întrucât acest drept nu poate fi examinat în abstract, ci doar în lumina împrejurărilor specifice fiecărui caz, ținând seama de principiile proprii de organizare a fiecărei proceduri. În soluționarea cauzelor deschise jurisdicției sale, instanța judecătorească este obligată să dea o hotărâre numai în temeiul legii, interpretând dispozițiile legale incidente pentru judecarea cauzei.

36. În concluzie, nu se poate reține lipsa de eficiență a procedurii aplicabile în cazul art. 136 alin. (1) din Legea nr. 31/1990, având în vedere că scopul acesteia este informarea organelor societății în vederea unei mai bune funcționări a societății, și nu satisfacerea unor interese personale ale acționarilor minoritari.

37. În privința susținerilor referitoare la faptul că se instituie un tratament juridic diferențiat între procedura valabilă în cadrul societăților neadmise la tranzacționare (art. 136 din Legea nr. 31/1990) și cele admise la tranzacționare, care sunt guvernate de Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iunie 2004, prin raportare la art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că nici acestea nu pot fi reținute, deoarece cele două categorii de societăți nu se află în situații identice, legiuitorul având îndrituirea constituțională de a reglementa un tratament juridic distinct în privința acestora.

38. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea de Investiții Financiare Transilvania — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 8.136/62/2013 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 136 alin. (1) din Legea societăților nr. 31/1990 în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 16 din 17 octombrie 2011 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 39/2007 privind funcționarea Ansamblului artistic „Ciocârlia” al Ministerului Afacerilor Interne**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 39/2007 privind funcționarea Ansamblului artistic „Ciocârlia” al Ministerului Afacerilor Interne, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2007, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Regulamentul de organizare și funcționare al ansamblului, precum și statul de funcții și structura posturilor pe componente funcționale se aprobă potrivit competențelor din

domeniul planificării structurale și managementului organizatoric stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.”

2. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale ansamblului se asigură integral din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne.

(2) Veniturile realizate din desfășurarea de spectacole, concerte, precum și din participarea ansamblului la organizarea de festivaluri artistice sau acțiuni de protocol se varsă integral la bugetul de stat.”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Gabriel Oprea

p. Ministrul finanțelor publice,

Dan Manolescu,

secretar de stat

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

p. Ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,

Teodor Codrin Scutaru,

secretar de stat

București, 23 iulie 2014.
Nr. 618.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****pentru suplimentarea numărului maxim de posturi al Direcției Naționale Anticorupție**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 27 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, aprobată cu modificări prin Legea nr. 503/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Numărul maxim de posturi de ofițeri și agenți de poliție judiciară, prevăzut la art. 27 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională

Anticorupție, aprobată cu modificări prin Legea nr. 503/2002, cu modificările și completările ulterioare, se suplimentează cu 50 de posturi, cu încadrarea în bugetul aprobat pentru această instituție.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministrul afacerilor interne,

Gabriel Oprea

Ministrul justiției,

Robert Marius Cazanciuc

Ministrul finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,

Rovana Plumb

București, 31 iulie 2014.
Nr. 643.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

**privind prospectele de emisiune a titlurilor de stat emise în vederea despăgubirii
persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A.
în vederea achiziționării de autoturisme**

În temeiul:

— art. 15 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, al Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 156/2007 privind despăgubirea persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 232/2008, cu completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 392/2014 privind aprobarea elementelor tehnice și modalitatea de stabilire a despăgubirilor pentru persoanele fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, precum și pentru punerea în executare a hotărârilor judecătorești;

— Convenției nr. 184.575/13/2005, încheiată între Ministerul Finanțelor Publice și Banca Națională a României;

— Convenției nr. 541.002/RU484 din 29 iulie 2014, încheiată între Ministerul Finanțelor Publice și C.E.C. BANK — S.A.;

— Convenției nr. 54.003/229/PB din 30 iulie 2014, încheiată între Ministerul Finanțelor Publice și B.R.D. Groupe Société Générale — S.A.,

ministrul delegat pentru buget emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea despăgubirii persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, se aprobă prospectele de emisiune a titlurilor de stat: seria CEC 2014 emisă pe numele C.E.C. BANK — S.A., în valoare nominală totală de 222.231,94 lei, și seria BRD 2014 emisă pe numele B.R.D. Groupe Société Générale — S.A., în

valoare nominală totală de 39.431.075,93 lei, prevăzute în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

București, 1 august 2014.
Nr. 997.

ANEXA Nr. 1

PROSPECT DE EMISIUNE a titlurilor de stat seria CEC 2014

1. În vederea despăgubirii persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, Ministerul Finanțelor Publice va lansa o emisiune de titluri de stat pe numele C.E.C. BANK — S.A., care se identifică prin seria CEC 2014.

2. Titlurile de stat sunt denumite în lei, sunt nepurtătoare de dobândă, nenegociabile și au scadența în data de 3 septembrie 2014.

3. Data emisiunii este 4 august 2014.

4. Valoarea nominală totală a emisiunii titlurilor de stat este 222.231,94 lei.

5. Emisiunea reprezintă cumulul despăgubirilor rezultate din necesitatea recalculării despăgubirilor acordate pentru 4 deponenți, din neincluderea în lista inițială a unui deponent, precum și a despăgubirilor rezultate din 6 hotărâri judecătorești executorii.

6. Valoarea nominală individuală a fiecărui titlu de stat este egală cu valoarea individuală a despăgubirii, determinată potrivit prevederilor art. 1 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 392/2014 privind aprobarea elementelor tehnice și modalitatea de stabilire a despăgubirilor pentru persoanele fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, precum și pentru punerea în executare a hotărârilor judecătorești, pe numele fiecăruia dintre deponenți.

7. Răscumpărarea titlurilor de stat se efectuează la data scadenței, respectiv la data de 3 septembrie 2014, prin creditarea contului C.E.C. BANK — S.A. cu suma reprezentând valoarea nominală totală a emisiunii.

8. Titlurile de stat se emit în formă dematerializată.

9. Plata la scadență a valorii nominale totale a titlurilor de stat se efectuează de către Ministerul Finanțelor Publice prin ordin de plată pe numele C.E.C. BANK — S.A. Centrala, CUI 361897, cod IBAN RO38CECEB00003RON0000001.

10. Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente serviciului datoriei publice este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata va fi efectuată în prima zi lucrătoare după data scadenței plății, dacă în acordul/contractul/convenția de împrumut sau în prospectul de emisiune pentru titlurile de stat nu se prevede altfel, fără obligarea la dobânzi penalizatoare. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație vor rămâne în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

ANEXA Nr. 2

PROSPECT DE EMISIUNE

a titlurilor de stat

seria BRD 2014

1. În vederea despăgubirii persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, Ministerul Finanțelor Publice va lansa la o emisiune de titluri de stat pe numele B.R.D. Groupe Société Générale — S.A., care se identifică prin seria BRD 2014.

2. Titlurile de stat sunt denominate în lei, sunt nepurtătoare de dobândă, nenegociabile și au scadența în data de 3 septembrie 2014.

3. Data emisiunii este 4 august 2014.

4. Valoarea nominală totală a emisiunii titlurilor de stat este de 39.431.075,93 lei, fiind compusă din:

a) 30.648.674,46 lei reprezentând valoarea totală a despăgubirii calculată cu raportare la perioada cuprinsă între data de 1 ianuarie 1990 și data de 31 decembrie 2013, pentru 1.229 deponenți care au depus sume de bani la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. înainte de data de 1 ianuarie 1990;

b) 7.435.369,26 lei reprezentând valoarea totală a despăgubirii calculată cu raportare la perioada cuprinsă între data efectuării depunerii și data de 31 decembrie 2013, pentru 366 deponenți care au depus sume de bani la C.E.C. — S.A. după data de 1 ianuarie 1990;

c) 1.347.032,21 lei reprezentând valoarea totală a despăgubirii pentru 51 deponenți, cărora li s-a stabilit cuantumul despăgubirilor în mod expres prin hotărâri judecătorești executorii, dar li s-a dispus plata acestor despăgubiri în baza art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2007 privind despăgubirea persoanelor fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 232/2008, cu completările ulterioare.

5. Emisiunea este formată dintr-un număr de 1.646 de titluri de stat, iar valoarea nominală individuală a fiecărui titlu de stat este egală cu valoarea individuală a despăgubirii.

6. Valoarea nominală individuală a fiecărui titlu de stat este potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 392/2014 privind aprobarea elementelor tehnice și modalitatea de stabilire a despăgubirilor pentru persoanele fizice care au constituit depozite la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. în vederea achiziționării de autoturisme, precum și pentru punerea în executare a hotărârilor judecătorești, egală cu valoarea individuală a despăgubirii determinată potrivit prevederilor art. 3 alin. (2) lit. a) și b) din Hotărârea Guvernului nr. 392/2014, calculată pe numele fiecăruia dintre deponenți, cu excepția deponenților prevăzuți la lit. c) din aceeași hotărâre, pentru care valorile nominale individuale au fost stabilite prin hotărâri judecătorești executorii.

7. Răscumpărarea titlurilor de stat se efectuează la data scadenței, respectiv la data de 3 septembrie 2014, prin creditarea contului B.R.D. Groupe Société Générale — S.A. cu suma reprezentând valoarea nominală totală a emisiunii.

8. Titlurile de stat se emit în formă dematerializată.

9. Plata la scadență a valorii nominale totale a titlurilor de stat se efectuează de către Ministerul Finanțelor Publice prin ordin de plată pe numele B.R.D. Groupe Société Générale — S.A. Centrala, CUI/CIF RO361579, cont IBAN RO29BRDE421DD01157954210.

10. Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente serviciului datoriei publice este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata va fi efectuată în prima zi lucrătoare după data scadenței plății, dacă în acordul/contractul/convenția de împrumut sau în prospectul de emisiune pentru titlurile de stat nu se prevede altfel, fără obligarea la dobânzi penalizatoare. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație vor rămâne în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea cu amendă și retragerea aprobării domnului Stoica Viorel Emanuel, director executiv al Societății INTERLAND BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, consemnată în extrasul procesului-verbal al ședinței din data de 18 iunie 2014, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului efectuat în perioada 3 aprilie 2014—4 aprilie 2014 și în data de 7 aprilie 2014 la Societatea INTERLAND BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în București, str. Cernișoara nr. 41, bl. O11, sc. B, et. 2, ap. 71, sectorul 6, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/8492/04.08.2009, cod unic de înregistrare 25847702/04.08.2009, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu nr. RBK 580/25.09.2009,

a constatat următoarele:

1. Nu au fost transmise către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor/Autoritatea de Supraveghere Financiară raportările periodice aferente trimestrelor I, III și IV/2013, nici în format electronic și nici letric.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile art. 2 alin. (3), art. 3 pct. III lit. a)—d) și pct. III „Termen de transmitere” din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare.

2. Nu au fost transmise către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor/Autoritatea de Supraveghere Financiară raportările financiare aferente anului 2012, nici în format electronic și nici letric.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 2 alin. (3), art. 3 pct. I lit. a) și pct. I „Termen de transmitere” din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare, și cu prevederile art. 14 alin. (1) din Normele privind încheierea exercițiului financiar 2012 pentru societățile din domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 7/2013.*

Faptele sus-menționate constituie contravenție conform prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a), m²) și m³) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — (1) În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu amendă în cuantum de 5.000 lei (cinci mii lei) domnul Stoica Viorel Emanuel, CNP 1750925461527, cu domiciliul în București, str. Cernișoara nr. 41, bl. O11, sc. B, et. 2, ap. 71, sectorul 6, director executiv al Societății INTERLAND BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

(2) Amenda se face venit la bugetul de stat în cota de 50% și se achită în contul corespunzător, iar diferența în cota de 50% se face venit la bugetul Autorității de Supraveghere Financiară și se achită în termen de 15 zile de la primirea deciziei, în contul IBAN nr. RO74 TREZ 7002 0F35 0102 XXXX, deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București.

(3) Dovada de plată a amenzii va fi prezentată Autorității de Supraveghere Financiară, imediat după efectuarea plății.

(4) În conformitate cu prevederile art. 43 alin. (3) și (4) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie constituie titlu de creanță. La data scadenței, titlul de creanță devine titlu executoriu, în baza căruia Autoritatea de Supraveghere Financiară va declanșa procedura silită de recuperare a creanțelor sale.

Art. 2. — În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu retragerea aprobării acordate domnului Stoica Viorel Emanuel, director executiv al Societății INTERLAND BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., CNP 1750925461527, cu domiciliul în București, str. Cernișoara nr. 41, bl. O11, sc. B, et. 2, ap. 71, sectorul 6.

*) Abrogate prin Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 1/2014 privind încheierea exercițiului financiar 2013 pentru societățile din domeniul asigurărilor.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și se poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatoare, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 18 iulie 2014.
Nr. 801.

★

RECTIFICĂRI

La Hotărârea Guvernului nr. 495/2014 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind exceptarea unor categorii de consumatori finali de la aplicarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 4 iulie 2014, se fac următoarele rectificări:

- la art. 2 alin. (2) și (6), în loc de: „*din anexa nr. 1 din Orientări*” se va citi: „*din anexa nr. 3 din Orientări*”;
- la art. 1 lit. b) din anexă, în loc de: „*prevăzute în anexa nr. 1 din...*” se va citi: „*prevăzute în anexa nr. 3 din...*”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

